

# РЕШЕНИЕ

№ 2414

гр. София, 07.04.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова**

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева  
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **491** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

С Решение № 4079 от 01.11.2022г. по н.а.х.д. № 9512/2022г. Софийският районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 135 състав е отменил Наказателно постановление /НП/, издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на А. Т. Х. - К., на основание чл. 178 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 94, ал.3 от ЗДвП .

Срещу решението е подадена касационна жалба от юрк. А. като пълномощник на заместник-кмета на Столична община. Касаторът счита съдебното решение за неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и събраните по делото доказателства. Изразява несъгласие с извода, че наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, с което е ограничил правото на защита на санкционираното лице. Твърди, че като е обжалвала съставения й фиш и така е инициирала издаването на АУАН, който впоследствие по съвет на съпруга си е отказала да подпише, А. Т. Х. - К. съзнателно и целенасочено е използвала механизми, с които да препятства ангажирането на административнонаказателна отговорност. Моли се за отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. В съдебното заседание касаторът, представляван от юрисконсулт Г., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът -А. Т. Х. - К. , чрез адв. В., поддържа представения писмен отговор, с който оспорва касационната жалба, като моли да бъде потвърдено решението на СРС. Претендира разности.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид наведените касационни основания и тези, за които следи на основание чл. 218, ал.2 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, в установения срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна районният съд е установил, че във връзка с постъпила в Столична община жалба за паркиране на леки автомобили на тротоара пред жилищен блок, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] служители на СО посетили адреса на 14.01.2022 г. На място проверяващите установили паркирани леки автомобили на тротоара, като на водача на лек автомобил «Ф. голф» с рег. [рег.номер на МПС] -А. Т. Х. била издадена глоба с фиш. Изготвен бил и снимков материал.

След като санкционираното лице подала възражение срещу фиша, на 23.03.2022 г. Н. М. М., на длъжност инспектор контрол паркиране при „ЦГМ“ ЕАД – С., съставил на А. Т. Х. - К. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 003452 за нарушение на чл.94,ал.3 от ЗДвП – за това, че на 14.01.2022 г. в 10:10 часа е паркирала лек автомобил рег. [рег.номер на МПС] , марка „Ф.“, модел „Голф“ върху тротоара на [улица], пред блок № 13, посока към [улица], с което пречи на преминаването на пешеходците. Актът бил предявен на нарушителя, която отказала да го подпише. Това обстоятелство било удостоверено с подписа на един свидетел.

Въз основа на АУАН, при идентично описание на нарушението и правната квалификация, е издадено процесното НП, с което на основание чл.178 от ЗДвП е наложено на лицето административно наказание „глоба” в размер на 50 лева.

От правна страна районният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, нарушението е индивидуализирано в степен, позволяваща на нарушителя да разбере в какво е обвинен и срещу какви факти трябва да се защитава, описанието на нарушението е направено с достатъчна пълнота и конкретика, като правилно е квалифицирано под нормата на чл.94, ал.3 от ЗДвП. Приел е и че извършването на нарушението е безспорно установено, както и вината на извършителя, за което е изложил подробни съображения. Отменил е обаче наказателното постановление по съображения, че не е доказано връчването на нарушителя на препис от АУАН. Според съда това съществено засяга правото на защита на лицето, тъй като го пречатства да се ползва от предоставената му възможност да възрази срещу съставения акт и да реализира правата си в пълен обем.

Решението е валидно и допустимо, но е неправилно.

Настоящата инстанция възприема като изцяло обосновани и правилни изводите на СРС за безспорна установеност и доказаност на извършеното нарушението и вината на извършителя. Не се споделят обаче изводите, че в ход на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение.

Безспорно е, че нарушителката е отказала да подпише акта, което е удостоверено с подписа на свидетеля Д. Л. П.. Правилно районният съд е посочил, че отказът на нарушителя да подпише АУАН не освобождава актосъставителя от задължението да

му връчи препис от акта. Видно от показанията на свидетеля Н. М., същият потвърждава, че практиката е, когато нарушителят откаже да подпише АУАН, също да се връчва копие от него на лицето. В случая действително по делото не са налични доказателства, че препис от съставения АУАН е връчен на нарушителя. В същото време обаче недоказани са твърденията в жалбата на санкционираното лице, че било поискало, но му било отказано предоставянето на препис от акта. На тях противостои насрещното твърдение, че ответницата, след като е отказала да подпише акта, е станала и напуснала помещението, т.е. сама се е поставила в положение да не може да й се връчи препис от съставения й АУАН. С оглед установените по делото факти и обстоятелства не може да се направи категорично заключение, че причина да не получи препис от акта не е фактическият отказ на лицето или съзнателното осуетяване на възможността за това. Действително, това обстоятелство - отказът да се получи препис от АУАН, не е удостоверено с подписа на лицето, което е свидетел на отказа на нарушителя да подпише АУАН, но и самият закон не съдържа подобно процесуално изискване. За разлика от разпоредбата на чл.42, ал.2 ЗАНН, която предвижда, че отказът да се подпише АУАН следва да се удостовери с подписа на един свидетел, законът не изисква подобно удостоверяване на отказа да се получи препис от акта. Предвид изложеното, дори да се приеме, че като не е връчен на нарушителя препис от акта е допуснато процесуално нарушение, то настоящата инстанция не го преценява като съществено, тъй като в конкретния случай правото на защита на лицето не е нарушено - същото е било поканено и се явило за съставяне на акт след възражение срещу наложената му глоба с фиш, т.е. нарушителят изначално и изцяло е било запознат с нарушението, което му е вменено, както и с обстоятелствата около него.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че не са налице посочените от районния съд съществени процесуални нарушения при издаването на процесното НП, поради което решението му следва да бъде отменено и да бъде потвърдено наказателното постановление.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което общо за двете инстанции се определя на 200 лева, на осн. чл.63д, ал.5 от ЗАНН, вр. с чл.37 от Закона за правната помощ, вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правна помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл.222, ал.1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4079 от 01.11.2022г. по н.а.х.д. № 9512/2022г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 135 състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СОА22-РД11-584/13.06.2022г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на А. Т. Х. - К., на основание чл. 178 от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

ОСЪЖДА А. Т. Х. – К. да заплати на Столична община сума в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: